23/10/2020

“Στον Ποιμένα του ήθους, της αρχοντιάς, της ευγένειας και της πραότητας”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου

Η κατ’ έτος μνήμη του Αγίου Ιακώβου του αδελφοθέου, στις 23 Οκτωβρίου, ανακαλεί στην μνήμη όλων μας πρόσωπα σεβαστά και αγαπητά, όπως ο αοίδιμος Μητροπολίτης Πριγκιποννήσων Ιάκωβος Σωφρονιάδης (1947 -2018). Η Ιερά Μητρόπολις Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου, με την ευλογία της Α.Θ.Π. του Οικουμενικού Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου, προχώρησε πρόσφατα στην έκδοση αφιερωματικού Τόμου «εις μνημόσυνον» του μακαριστού Μητροπολίτου Ιάκωβου, υπό τον τίτλο ΙΑΚΩΒΟΥ ΜΝΗΜΗ, ο οποίος πρόκειται να παρουσιασθεί προσεχώς, όταν λήξουν οι υγειονομικοί περιορισμοί λόγω της πανδημίας. Την επιμέλεια της εκδόσεως είχαν ο Καθηγητής Εμμανουήλ Βαρβούνης, Πρόεδρος του Τμήματος Εθνολογίας και Ιστορίας στο Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο

Θράκης και ο δημοσιογράφος Παναγιώτης Ριζόπουλος.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου κ. Δαμασκηνός στο προλογικό του σημείωμα, μεταξύ άλλων, γράφει για τον μακαριστό Μητροπολίτη Πριγκιποννήσων κυρό Ιάκωβο: «...Σαν το ήρεμο, το ποτιστικό ρυάκι ύδρευσε και πότισε και δρόσισε όλους όσους τον γνώρισαν και τον συνανεστράφησαν. Με στοργή ανεπιτήδευτη και συνετή, με ιερατική και ιεροπρεπή λειτουργική στάση και κίνηση, με λόγο αληθείας, παρηγορίας και ορθοδόξου διδαχής, με παράδειγμα πραότητος, πίστεως και ελπίδος. Και όλα αυτά πάντοτε «εν ελευθερία», πού σημαίνει με άνεση, αγκάλιαζε όποιον με ειλικρίνεια Τον προσήγγιζε και ζητούσε την συμπαράστασή Του.

»Χαρακτηριστικό Του· η αρχοντιά και η ευγένεια! Δύναμη Του· η ακράδαντη πίστη Του στο Χριστό! Η δε γνήσια θεολογική άποψη και ορθόδοξη κατανόηση της ζωῆς και η εκκλησιαστικότητα, ως τρόπος ζωής και υπάρξεως, ήταν οἱ πυλώνες της πορείας και της διακονίας Του. Τα καλά Του έργα ήταν πολλά και διακριτικά. Και πάντοτε εγένοντο «εν κρυπτώ». Πολλοί ωμολόγησαν τις ευεργεσίες Του και δεν έκρυψαν το έλεός Του προς τούς ασθενείς, τούς ηλικιωμένους, τούς πτωχούς, τούς φοιτητές, τούς νέους... Και κανείς δεν γνώριζε τίποτα, γιατί το στίγμα της προσωπικότητος του ήταν το «λάθε βιώσας»...

»Ο μακαριστός ήταν ήρεμη και ανακαινιστική δύναμη, που χωρίς τυμπανοκρουσίες και φανφάρες, μεταποιούσε τις καρδιές των ανθρώπων. Ειρήνευε, ανέπαυε, καθησύχαζε, εμψύχωνε, ηρεμούσε, τόνωνε την πίστη, ηύξανε την ελπίδα, μας βοήθησε να κατανοήσουμε το βαθύτερο νόημα της εν Χριστώ διακονίας. Και όλα αυτά τα μετέδιδε με το μειλίχιο και πράο ήθος Του, χωρίς πολλά λόγια, χωρίς μεθοδεύσεις, χωρίς υπερβολές και επιτηδεύσεις.

»Η ευγένεια και η αρχοντιά του είναι το κληροδότημά του σε μας τα πνευματικά του τέκνα. Η ταπεινοφροσύνη είναι η παρακαταθήκη πού κρατούμε. Και η αγάπη του ως φιλοθεΐα, φιλανθρωπία και φιλαδελφία είναι ὁ ευλογημένος προσανατολισμός πού μας χάρισε.

»Στα χέρια του Θεού εμπιστευόμεθα την ευλογημένη ψυχή Του και στην ιστορία αποθησαυρίζουμε την σπάνια προσωπικότητά του και το ήρεμο, το πράο, το τίμιο και ευγενές ήθος Του.

»Η παρουσία του ήταν ένα ευγενές φιλάνθρωπο φως, γεμάτο αγάπη. Κράτησε την δική του γραμμή, εκείνη της ενότητας, της αξιοπρέπειας, του ήθους. Ήταν ὁ Ιεράρχης της ευπρέπειας και του μέτρου, από την φύση του ευγενής, πράος και δημιουργικός, κράτησε στη ζωή του ισορροπίες δύσκολες, απέφυγε οξύνσεις και

απεσώβησε αντιπαλότητες.

»Φεύγοντας από τον πρόσκαιρο και μάταιο αυτό κόσμο για την πατρίδα του Ουρανίου Πατρός δεν άφησε πίσω του μόνο ένα μετρήσιμο έργο. Ένα έργο πού μπορεί να αποτιμηθεί μόνο με νούμερα και να συγκριθεί με άλλα παρόμοια για να βγουν συμπεράσματα υπέρ της ποιμαντορίας Του. Το έργο του είναι ποιοτικό, όπως και η ζωή του είχε την ποιότητα άλλου κόσμου, μιας άλλης εποχής.

»Στον Ποιμένα του ήθους, της αρχοντιάς, της ευγένειας και της πραότητας,

»Στον σεμνό, σοφό, τίμιο Επίσκοπο, τον εγκάρδιο και αγαπητό, τον ανεπανάληπτο άνθρωπο και φίλο,

»Στον Ιεράρχη της αξιοπρέπειας, της ευπρέπειας, του μέτρου. Αιωνία η μνήμη!»